

Η ιστορία του Αγίου Παντελεήμονα στο Σπαχή Νικοπόλεως και τη Βέργη Σερρών

/ [Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

(φωτ.: [wikimapia.org](#))

Ήταν άνοιξη του 1973. Η καλομάνα μ' η Ναζλού, σήκωσε πρωί-πρωί από το κρεβάτι τον συχωρεμένο τον πατέρα μου, Σταύρο, λέγοντάς του: «Σταύρη σουκ', εμέρωσεν, σουκ'!».

Ποια ήταν η βιασύνη της;

«Εκεί απάν' 'ς σα κάσια, στο ποτάμ', είδα τον Άγιο Παντελεήμονα, 'ς σ' όρομα μ'. Εψαλάφωσεν οσπίτ'. Εκεί απάν' να χτίεις έναν εκκλησόπον, όπως 'ς σο χωρίον, σην πατρίδαν.»

Δεν υπήρχε άνθρωπος στο σπίτι και στη γειτονιά να αντισταθεί και να φέρει αντιρρήσεις σε ό,τι έλεγε η πατσή-Ναζλού, όπως ήταν το... πλήρες όνομά της για το χωριό, που σημαίνει αδελφή Ναζλού.

Εκεί, στο ποτάμι, όπου οραματίστηκε το χτίσιμο του παρεκκλησιού, υπάρχουν τα λιβάδια του παλιού οθωμανικού χωριού Κουπάτς ντερέ, όπου από τον Απρίλιο μέχρι

τον Οκτώβριο βοσκούσαν τα γελάδια του χωριού Βέργη και ορισμένες μέρες και της γειτονικής Τριανταφυλλιάς, η οποία «δανειζόταν» τα λιβάδια, λόγω του νερού και της ανάγκης για πότισμα των ζωντανών.

(φωτ.: wikimapia.org)

Η διαταγή της πατσή-Ναζλούς έπρεπε να εκτελεστεί χωρίς καθυστέρηση, μόνο που υπήρχε ένα πρόβλημα: υπέδειξε ως σημείο ανέγερσης του παρεκκλησίου του Αγίου Παντελεήμονα την κορυφή ενός βράχου, στον οποίο δεν οδηγούσε ούτε κακοτράχαλο μονοπάτι.

Έτσι, από τον Απρίλη άρχισε ο πατέρας μου να σπάει με τη βαριοπούλα τον γρανιτένιο βράχο για να δημιουργήσει ένα μονοπάτι μήκους περίπου 40 μέτρων, στη συνέχεια έσπασε τον βράχο και κατέβασε την κορυφή του 203 μέτρα για να δημιουργήσει ένα πλάτωμα, στο οποίο αργότερα, την ίδια χρονιά, αναγέρθηκε το παρεκκλήσι του Αγίου Παντελεήμονα.

Ο Άγιος Παντελεήμονας δέσποζε επίσης και στο λόφο πάνω από το χωριό Σπαχή, της Νικοπόλεως του Πόντου, απ' όπου καταγόταν η μητέρα της γιαγιάς μου, αφού ο πατέρας της ήταν από την Έσολα.

Μπορεί στη διάνοιξη του μονοπατιού και του χώρου όπου χτίστηκε το εκκλησάκι να εργάστηκε σκληρά ο πατέρας μου, και με τη μικρή δική μου βοήθεια (ήμουν 13 χρόνων τότε), στην ανέγερση όμως, στην εργασία και στην αγορά των υλικών, συνέβαλαν οι αδελφοί Καπαθανασίου, ο Δημήτρης και ο Κώστας, συγγενείς από το

χωριό Καρατζάορεν της Αμάσειας.

Έτσι, το 1973, εγκαινιάστηκε και έγιναν τα θυρανοίξια του παρεκκλησιού από τον παπα-Δημήτρη, ο οποίος αποχαιρέτησε τον μάταιο τούτο κόσμο πριν από μερικές εβδομάδες, αγγίζοντας τα 100 χρόνια ζωής.

Η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Σπαχή (φωτ.: pontos-news.gr)

Όταν πήγα για πρώτη φορά στο Σπαχή, το 1993, εκτός από την εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στη θέση της οποίας χτίστηκε τζαμί με τα αρχιτεκτονικά μέλη της λιθόκτιστης εκκλησίας, αναζήτησα και βρήκα το περίγραμμα του χτίσματος του Αγίου Παντελεήμονα, έτσι, για να νιώσει η καλομάνα μ' ότι δεν ξέχασα τις υποσχέσεις που της έδυνα, ότι αν δεν μπορέσω να την πάω στην πατρίδα, θα πάω μόνος μου και θα την περιδιαβώ με τα δικά της μάτια.

Αφορμή για το σημείωμα αυτό ήταν η δημοσίευση από τον συμμαθητή μου Θωμά Αμπατζή φωτογραφιών από τον Άγιο Παντελεήμονα Βέργης, που ανεγέρθηκε κατόπιν διαταγής της πατοσή-Ναζλούς.

Έι κιτι χρόνια...

Πηγή: pontos-news.gr